

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Zdeňka Pivoňky v právní věci **žalobce S. M.**, zastoupeného Mgr. Pavlou Frodlovou, advokátkou se sídlem Dr. E. Beneše 14a, 787 01 Šumperk, o podání žalobce označeném jako odvolání proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 9. 2002, čj. 5 Nc 308/2001 - 6, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 1. 2004, čj. 5 Nc 308/2001 - 38,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**

- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

- III.** Odměna advokátky Mgr. Pavly Frodlové se určuje částkou 1075,-Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í

Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 1. 2001, čj. 5 Nc 91/2000 – 29 byl zamítnut návrh žalobce na vydání předběžného opatření, podle něhož by Okresní úřad Šumperk byl povinen složit částku 20 300 Kč do úschovy soudu do doby než bude pravomocně skončeno řízení o přezkoumání rozhodnutí Okresního úřadu Šumperk ve věci vrácení sociálních dávek. Vrchní soud v Olomouci usnesením ze dne 3. 10. 2001, čj. 2A 416/2001 – 44 zastavil řízení o podání žalobce, které označil jako odvolání a jímž brojl proti shora uvedenému rozhodnutí krajského soudu.

Následné řízení o žalobě na obnovu řízení a pro zmatečnost, směřující proti rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci ze dne 3. 10. 2001, Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 9. 9. 2002, čj. 5 Nc 308/2001 – 6, zastavil. Rozhodnutí krajský soud odůvodnil tím, že ve správním soudnictví, které se v té době spravovalo ustanoveními části páté občanského soudního řádu, ve znění tehdy účinném, bylo podle § 246c o. s. ř. vyloučeno použití hlavy (správně mělo být uvedeno části) čtvrté občanského soudního řádu, upravující řízení o žalobách na obnovu řízení a žalobách pro zmatečnost; vzhledem k tomu, že ve správním soudnictví tak (s výjimkou věcí důchodového pojištění a důchodového zabezpečení – a o takovou věc se v předmětném řízení nejednalo) řádné a ani mimořádné opravné prostředky nebyly, neexistoval ani žádný funkčně příslušný soud, který by mohl o takovém nepřipustném opravném prostředku rozhodnout. Krajský soud dovedl, že chybějící funkční příslušnost

kteréhokoliv soudu k projednání předmětné věci představuje neodstranitelný nedostatek podmínky řízení a proto řízení podle § 104 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 246c o. s. ř. zastavil.

Dne 12. 9. 2002 podal žalobce k poštovní přepravě podání sepsané dne 11. 9. 2002, adresované Krajskému soudu v Ostravě, označené jako „odvolání“ proti shora uvedenému usnesení tohoto soudu ze dne 9. 9. 2002, v němž namítal jeho nezákonnost spočívající v tom, že mu bylo odepřeno právo na advokáta, o jehož ustanovení soud žádal. Podle žalobce byla v řízení porušena Listina základních práv a svobod a Evropská úmluva o ochraně základních lidských práv a svobod zakotvujících právo na spravedlivý proces tím, že soud jednal neveřejně (nenařídil jednání); žalobce má za to, že soud v dané věci neměl rozhodovat a měl ji předložit ústavnímu soudu. Současně žalobce požádal o ustanovení advokátky Mgr. Pavly Frodlové k ochraně svých práv.

Krajský soud v Ostravě svým usnesením ze dne 29. 4. 2003 zamítl návrh stěžovatele na ustanovení zástupce. Proti tomuto usnesení podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost, v níž namítal, že v řízení před soudem byla porušena jeho ústavním pořádkem a mezinárodní smlouvou zaručená práva na soudní proces a požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 25. 11. 2003, čj. 1 As 16/2003 – 26, kasační stížnost odmítl; rozhodnutí bylo odůvodněno tím, že chybějící náležitosti (zejména konkretizace kasačních důvodů) brání pokračování v řízení, neboť v něm je Nejvyšší správní soud vázán rozsahem kasační stížnosti a jejími důvody.

Krajský soud v Ostravě poté rozhodoval o podání stěžovatele označeném jako odvolání proti usnesení tohoto soudu ze dne 9. 9. 2002 a usnesením ze dne 27. 1. 2004, čj. 5 Nc 308/2001 – 38, toto odvolání odmítl. Rozhodnutí krajský soud odůvodnil tím, že ve věcech správního soudnictví do konce roku 2002 neexistovaly žádné opravné prostředky (s výjimkou věcí důchodového pojištění a důchodového zabezpečení – o takovou věc však nejde), tedy ani odvolání a chybí tak funkčně příslušný soud k jeho projednání. Krajský soud uzavřel, že tak není splněna podmínka řízení a tento nedostatek je neodstranitelný; proto odvolání podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“), odmítl.

Proti rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 1. 2004 podal stěžovatel včas kasační stížnost. V kasační stížnosti namítá, že od 1. 11. 2003 je ve stavu hmotné nouze, bez životního minima a bez finančních prostředků. Dále namítal, že Krajský soud v Ostravě nevyřídil jeho žalobu a předběžné opatření proti České správě sociálního zabezpečení v Praze, když mu bylo zastaveno vyplácení životního minima – důchodové řízení, nevyřídil ani jeho žalobu a předběžné opatření proti Krajskému úřadu Olomouckého kraje týkající se jeho sociální potřeby. Uvedl, že kasační stížnost podává z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) až e) s. ř. s.

Nejvyšší správní soud nemohl podanou kasační stížnost věcně projednat a odmítl ji z následujících důvodů.

Stěžovatel ve své kasační stížnosti sice uvedl, že rozhodnutí krajského soudu napadá z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) až e) s. ř. s., konkrétně však kasační stížnost zdůvodňuje stavem své hmotné nouze a nevyřízením jeho žalob týkajících se jeho důchodového zabezpečení a sociální potřeby. Kasační stížnost, tedy i uváděné důvody o jejichž existenci kasační stížnost opírá, musí soud posuzovat podle jejich obsahu (§ 41 odst. 2 občanského soudního řádu ve spojení s § 64 s. ř. s.), nikoliv podle formálního označení. Jinak řečeno, konkrétně uváděné důvody, o něž stěžovatel kasační stížnost opírá, musí být svým obsahem podřaditelné pod některý z důvodů, které soudní řád správní v ustanovení § 103 odst. 1 jako důvody kasační stížnosti vymezuje. Pokud takové obsahové podřazení není možné, jedná se o důvody jiné, v § 103 odst. 1 s. ř. s. neuvedené.

Důvody pro podání kasační stížnosti soudní řád správní taxativně vymezuje v ustanovení § 103 odst. 1. Kasační stížnost lze podat z důvodu tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení [§ 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.], z důvodu vážných vad správního řízení, pro které mělo být rozhodnutí správního orgánu soudem zrušeno [§ 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s.], z důvodu zmatečnosti řízení před soudem [§ 103 odst. 1 písm. c)], z důvodu nepřezkoumatelnosti soudního rozhodnutí nebo vážných procesních vad v řízení před soudem [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.], a konečně též z důvodu nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení [§ 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.].

Napadeným rozhodnutím krajský soud rozhodoval o stěžovatelem podaném opravném prostředku – odvolání; soud svým rozhodnutím tento stěžovatelův návrh odmítl, když dospěl k závěru, že neexistence řádného opravného prostředku ve správním soudnictví a chybějící funkční příslušnost soudu k jeho projednání a rozhodnutí o něm zakládá nesplnění podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný. Stěžovatelem uplatněný důvod kasační stížnosti, opírající se o stav jeho hmotné nouze a nevyřízení jeho žalob nelze ve vztahu k napadenému rozhodnutí pod žádný z důvodů kasační stížnosti uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. podřadit.

Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. není kasační stížnost přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl. Přitom platí, že Nejvyšší správní soud je vázán rozsahem kasační stížnosti (§ 109 odst. 1 s. ř. s.).

Jelikož stěžovatel opřel svou kasační stížnost jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s., Nejvyšší správní soud jeho kasační stížnost odmítl jako nepřípustnou (§ 104 odst. 4 s. ř. s.)

Nad rámec shora uvedeného soud poznamenává, že i pokud by byly v kasační stížnosti tvrzeny důvody podřaditelné pod důvody uvedené v § 103 odst. 1 s. ř. s., by kasační stížnost neměla naději na úspěch. Právní úprava správního soudnictví, platná v době podání odvolání žalobce, ale ani současná právní úprava nezakládá možnost napadnout rozhodnutí soudu ve správním soudnictví řádným opravným prostředkem – odvoláním. Krajský soud v Ostravě postupoval v souladu se zákonem, jestliže odvolání stěžovatele odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta. Při rozhodování o odměně zástupkyně stěžovatele soud vyšel z ustanovení § 7 a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátního tarifu) a přiznal zástupkyni stěžovatele 1000,- Kč jako sazbu mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby a 75,- Kč jako paušální náhradu.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. 3. 2004

JUDr. Marie Žiškova
předsedkyně senátu